

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisorile nefrancate nu se
primesc. — Manuscrisurile nu se
retrimit.
INSERATE se primesc la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ur-
mătoarele Birouri de anșetari:
în Viena: H. Winter, K. H. K. K.
Schickel, Rudolf M. A. Oppelitz
Wacholder; Anton Oppelitz, J.
Dawieser, în Budapesta: A. V.
Goldberger, Eckstein Bernat; în
București: Agenția Română, Bucu-
rești de România; în Ham-
burg: Karoig & Liebmann.
Prețul inserțiilor: o serie
garmond pe o coloană 6 cr. și
30 cr. timbru pentru o publi-
cație. Publicații mai dese după
tarif și învoială.
Reclame pe pagina a 8-a o
serie 10 cr. sau 80 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

A N U I L X

„Gazeta” iese în mă-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și strălătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se primumără la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov
administrațiunea, piața mare,
târgul Inului Nr. 30 etagiu
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 3 fl. 50 cr.
Cu dusul în osă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 cr. v. a.
sau 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiunile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 64.

Brașov, Joi 20 Martie (1 Aprilie)

1897.

Politica lui Wlassics.

I.

În numărul nostru de Duminecă am relevat faptul, că în sinul partidei guvernamentale se plănuiesc cu toată seriozitatea revizuirea legii școlilor populare dela 1868. Am arătat tot-odată, că acesta se face cu scop de-a da prin acea revizuire în mâna guvernului puterea discreționară asupra școlilor populare cu limba de propunere nemaghiară, pentru ca astfel să pôta paralisa în toate privințele și cu deservire dezvoltarea lor.

Trebue să revenim ađi la această temă, fiind-că ni-se pare de cea mai mare importanță; căci deși nisui-nțele, de care e vorba aici, nu ne mai ofer nimic nou, deși tendințele de cutropire ale rasei dominante sunt prea invederate și cunoscute, totuși este neapărat de lipsă să ne dăm sēma despre prezent.

Este necesar și de mare importanță să scim, la ce punct au ajuns planurile de distrugere ale adversarilor neamului nostru, căci numai așa ne vom pute da sēma despre adevărata situațiune. Nimic nu pôte fi mai pernicios pentru cauza noastră, decât decă am slăbi în atențiunea și paza încordată și necurmată, ce ni-o impune îndatorirea apărării proprii existențe; nimic n'ar fi mai trist, decât decă ne-ar cuprinde o părere fatalistă asupra mersului și dezvoltării lucrurilor în detrimentul vieții noastre naționale; decă am crede și numai un moment, că am fi pierdut basa luptei aceleia legitime de apărare, care a făcut cu putință până în ziua de ađi să înaintăm, deși încet și numai cu mari jertfe, cu multă abnegațiã și cu și mai multe neajunsuri pe cărarea spinosă a culturai noastre naționale.

Adevărat, că contrarii noștri, stăpâni absoluți ai situației, s'au apropiat cu un sistem de nouă rețanșamente spre reduta limbei și a

culturai noastre naționale, dēr impurarea acesta a mărit numai pericolul ce ne amenința și decī în consecență a trebuit să ne facă să îndoim paza la posturile redutei, ēr nicīdecum să lăsăm a fi cuprinși de lănceđală tocmai atunci, când ți și nopțe trebue să fim gata a intimpina asaltul decisiv asupra întăriturilor noastre.

Orī cât de gravă ar fi situația învățământului nostru național în urma atentatelor din anii din urmă, nu trebue să pierdem nici un moment consciința, că avem ađi încă de a păzi de-o deservită înveninare și nimicire un organism de mii de școle confesionale cu limba de propunere română susținute din sudōrea cruntă a poporului nostru.

De aceea trebue să urmărim cu cea mai mare atențiune pas de pas toate mișcările celor, ce pregătesc pe totă linia asaltul omoritor în contra aședămintelor culturai noastre naționale.

Scim, că de un timp încōce guvernării noștri se cred atât de tari, încât au lăsat să cadă masca, cu care-și acopereau până acuma unelțiile de maghiarizare. Începēnd dela ministrul cultelor și instrucciunei publice, care conduce lucrarea de subminare și de distrugere a maghiarizatorilor pe terenul școlar și bisericesc, până la cel din urmă combatant al lor o spun acuma pe față, fără de nici o șfială, că da, scopul lor adevărat este de-a maghiariza cu toate mijlocele, ce le stau la dispozițiã, și că înainte de toate școla este ținta nisui-nțelor lor de cutropire în interesul „unității naționale maghiare”, de care visēză ei.

Numai de curēnd s'a terminat discuțiunea asupra budgetului ministrului cultelor și instrucciunei publice în dietă. Ce s'a vorbit acolo, câte nouē planuri de distrugere s'au croit, ne este bine cunoscut. Scim și aceea, că ministrul Wlassics și-a încordat toate puterile, ca să desfășure un program de politică cultu-

rală, care să mulțămescă, seu cel puțin să stēmpere cât de cât poftele nemēsurate șoviniste. Acum, după ce i-a succes acesta, fiã în total fiã în parte, vin înși-și ómenii lui să facă conclusiunile, și cu ocazia acesta ei ne desvêlue planul în totă monstruōsa sa golătate.

E vorba, cum điserăm, de politica învățământului urmată de Iuliu Wlassics — căci aici tocmai cu instrucciunea se face cea mai mare politică. Organul guvernului „Nemzet”, într'un articol publicat đilele acesteia sub titlul „Școla națională”, analisând programul acestei politice, face unele constatări, importante, nu numai pentru francheta, cu care se fac, ci și pentru competența celor, ce le fac.

Numitul điar oficios ne spune adecă, că străformarea școlilor în școle de stat este numai principiul capital conducător, dēr nu scopul esclusiv al politicei lui Wlassics. La ceea ce tinde el mai cu sēmă este: „de a pune școla în serviciul interesului național”. El vrē să reformeze instrucciunea poporală astfel, ca toate școlele, fără nici o deosebire, să fiã aservite „directiunei naționale”. Se înțelege, că aici e vorba numai de directia națională maghiară, și astfel „Nemzet” conchide în consecință: „alte școle nu-i iertat să existe în Ungaria, decât de acelea, în care dominēză spiritul național. Decă confesiunile și comunele nu se vor îngriji pentru această școlă națională, statul trebue să suplinescă această lipsă, dēr numai așa, ca să nu mai tolereze școla dușmană națiunei și statului”.

„Dēr statul”, đic cei dela „Nemzet”, „nu are încă destulă putere legală în mână spre a face să isbutescă pe deplin școla națională. De aceea trebue să se reformeze legea pentru instrucciunea poporală în sensul, ca guvernul să câștige aceea putere. Numai atunci va pute el, pe lângă votarea mijlocelor financiare de lipsă din partea dietei, să con-

stringă școlele naționalităților în direcția de stat seu națională, orī să le închidă și să le înlocuesc cu școla de stat. Decă școla naționalităților coreșpunde ađi cerințelor legii, guvernul este față cu ea neputincios. De aceea revizuirea e necesară și guvernul trebue să aibă puterea discreționară în mână, pentru ca să paralizeze școlele cu spirit contrar ideei naționale”.

„O mică observare...” „Dreptatea” din Timișōra a ținut a ne esplicia surprinđtōrea ei schimbare la față în afaocrea numită de ea: „Astra modificată”. Văđēndu-se în încurotūră „Dreptatea” se ascunde la spatele concludului adunării generale a Asociațiunii și đice, că după aducerea acestui conclud, din respect față cu Asociațiunea, n'a mai putut să susțină vederile sale de mai înainte, dēr că asta nu însemnă că și-ar fi schimbat vederile.

Ca să fiã lucrul și mai încuroat, „Dreptatea” mai pretinde pe de-asupra, că „nu a aprobat concludul luat”, și că „asta crede, că reese destul de clar și lămurit din pomenitul ei articol”.

Ca să se vadă, cât de clar și lămurit reese acesta, cităm aici din cuvēnt în cuvēnt următorul pasagiu, ce-l găsim în amintitul articol al „Dreptății”:

„... Stăm de față cu o volnicidă ce provine din partea puterii statului, o putere care, durere, dispune de toate forțele majore ale unui stat și față de care nici asociațiunea ca atare, nici noi, ca neam, altă forță mai majoră nu-i putem opune. Acest cas nu e primul, nici unic, în viața noastră publică politică culturală. Deoi să ne întrebăm: ce ar fi fost de făcut? Să ne lăsăm sădrobiți? Să ne dăm morții seu perirei? Dōmne feresce! N'avem decăt să ne supunem decocamdată forței brutale, dēr rezervându-ne drepturile. De drepturile noastre noi nu am abđis nici de trică, nici de silă, neoum de bună voiã, din care causă drepturile noastre momentan rămân răpite, dēr' nici decăt — perdute!”

„Asta — pareni-sē — nedictēză prudința și înțelepciunea”.

„Purcōđēnd din aceste puncte de mănecare nu ne putem ascunde nici întristarea

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Tablouri alese de Andersen. Sera a șēsea.

„Eram în Upsala”, đise luna, „și mă uitam pe întinsul șes steril. Mē oglindam în Tiris, în timp ce pescii spăriați se ascundeau de vapor în trestia lacului. Subt mine sburau norii aruncând umbre lungi și fantastice asupra mormintelor lui Odin, Thor și Freir, cum se chiamă colōnele acelea. În covorul des al pajștei de pe colină sunt fel de fel de nume tăiate, p'aici nu sunt lespeđi în care să graveze trecătorii numele. Pământul gol lucește în diferite nume și litere mari, formând un rociū întins asupra întregii înălțimi; o imortalitate pe care o va acoperi în curēnd o nouă pajște”.

„Acolo sta un tinēr cântăret, care cânta din buciumul argintiu și șoptea un nume.

El ruga vântul să nu'l trădeze, dēr eu tot auziș numele șoptit, îl cunoscēam deja, d'asupra lui străluea o coronă de conte și d'aceea se temeã să-l spună tare; surisei, de-asupra numelui lui străluea o coronă de poet. Nobilul nume al Eleonorei de Esthes atērna de-asupra numelui de Tasso. — Eu sciu unde înfioresce și rosa frumoșei!”

Istorisindu'mi acestea, luna fū întunecată de un nor. De nu s'ar strecura și între poet și rosa lui iubită vre-un nor.

Sera a șēptea.

De-a lungul țermurelui se întinde o pădure frumoșă cu fagi și tei tineri și mirositori; primăvara se adună sute de priveghitori aici. Aprōpe de tot este marea cea vecinic schimbăciōsă și între pădure și mare se întinde un drum lat și nisipos. Trăsuri trec una după alta, eu nu le urmăresc, prefer să mă uit la un punct anumit: este un mal încunjurat de crăoile mlădiōse de smeură și măceș, cari cresc prin-

tre pietri. Aici este poeziã în natură. Cum cređi că și-o esplică fiã-care? Am să'ți istorisesc ce am auzit numai în sēra și nopțea trecută.

Intēi treceau cu trăsura doi țărani bogătanl. „Ce copaci minunați”, đise unul. „Sigur poți scōte deocă cărțe dintr'unul”, îi rēspunse soțul seu. „ērna va fi grea, vom căpăta pentru stēnjin 24 taleri!” Și în modul acesta urmară mai departe. „Aici este odată drum rēu”, đise alt trecōtor, „numai copacii aceștia sunt de vină, curentul nu pôte străbate, decăt din partea mării!” Așa vorbind trecură mai departe.

Și posta veni p'aici. Toți dormeau; trecēnd pe la locul cel mai frumos, vizitiul sufla din corn; dēr negândind altceva deoat „sufiu frumos și aici sună bine, plăcēndu-le și la óspeți”. Și cu acestea trecu mai departe.

Dup'aceea venisă doi flăcăi călări. În sângele lor clocotesce șampania și focul tinereței, gândii eu. Se uitau o'un suris pe

buze la colōna acoperită cu mușchiū și la tufșurile întunecate. „P'aici m'ăși primbla cu fata frumoșă a morarului!” đise unul, și o luară mai departe.

Florile te îmbătau cu parfumul lor, nu adiea nici un vântuleț, marea par' că ar fi fost o parte din cer, care se întindea peste valea adēncă. Liniștea nopții fū ēr intreruptă de o trăsură în care erau șēse persoane, patru dormeau al cincelea își gāndia la parșiesul seu cel nou, care îi va sta atât de bine, al șēselea își scōse capul pe ferēștră și întrēbă, decă este ceva însemnat la colina aceea? „Nu”, rēspunse birjarul, „dēr copacii sunt minunați”. „Spune-mi de ce?” „Da, sunt forțe curioși! să veđi de ce, ērna când este totul îngropat în zăpada, formând un întins neted, imi sunt copacii semnu după care mă îndreptez să nu dau în mare. Etă, d-le, pentru-ce đisei, că sunt minunați.” Đicēnd acestea, dete biciu căilor și plecă.

Nu trecu mult și veni un pictor, ochii îi scānteiau, nu đise nimic, oi începū a

noastră față de valorile ce actul de sub întrebare le aruncă după sine în jurnalistică noastră națională...

Nu este acesta mai mult decât o aprobare, o adevărată glorie a concluderii?

Și nimic nu-i detrage observarea făcută mai înainte în trecut de „Dreptatea”, că „pote, că ar fi trebuit să remonstreze și Asociațiunea, cel puțin odată în contra ingerinței nemotivate și neîndreptățite a guvernului...”, căci acesta observare este pe deplin nimicitoare și dusă ad absurdum prin esolamarea, cu care se finesea articolul „Dreptății”: „Să trăescă „Asra“ modificată în urma unei forțe majore”.

În fața acestei confuzii de vederi nu ne rămâne, decât ca, folosindu-ne de însăși cuvintele „Dreptății”, să facem la rândul nostru mica observare, că domni de la această foia „n'au fost ajuri cu tema despre care au scris...”

Cestiunea cretană.

De câte-va zile în Atena este generală convingerea, că în cas de lipsă puterilor vor bloca și Grecia. Din cauza aceasta Grecii discută asupra mijloacelor, prin care ar pute să evite o asemenea eventualitate. Diarele aprôpe toate sunt de părere, că cel mai bun mijloc ar fi declararea de război, căci în acest cas Europa n'ar avea drept de-a ține corăbiile grecești închise în Arhipelag și pe lângă aceea, prezența trupelor grecești în insula Creta n'ar mai sta atunci așa în contradicție cu dreptul internațional. Nu-i vorba acest plan nu se pare a fi tocmai nepractic, numai e întrebare, dacă puterile vor mai rămâne mult timp cu mâinile în sân, lăsând pe Greci să mediteze în liniște asupra modului, cum să potă aprinde mai cu succes flacăra războiului amenințator pentru totă Europa?

Totă cestiunea intervenirii puterilor în sfacarea cretană semănă până acum mai mult unui joc de copii. Vedem, că iafuirile, uciderile și măcelurile se continuă și acum, aprôpe ca și înainte; creștinii sunt uciși în masse și nimenea nu sare în apărarea lor. Pote că aci nenorocii creștinii, lăsați de capul lor, mai ușor ar fi putut afla o cale de scăpare, decât astăzi, când de-o parte li-se dă a înțelege, că sunt luați sub scutul „generos” al marelor puteri europene, ér de altă parte sunt lăsați pradă hordelor fanatisate ale Musulmanilor.

Ori-ce s'ar dice, pentru măcelările întâmplare în zilele din urmă la Tokat și alte părți, răspunderea cade asupra marelor puteri tocmai în aceeași măsură, ca și asupra Sultanului. Ce-i mai mult, chiar și în Albania creștinii au început a fi măcelăriți din partea Musulmanilor și ast-fel pe lângă cestiunea cretană, se dă acum privilegiu și la ivirea unei cestiuni albaneze.

Și toate acestea se petrec sub ochii puterilor europene și încă într'un timp, când se vorbesce atât de mult de-o „energetică” intervenire.

*

fuera. Privighetoriale cântau, întrecându-se una pe alta. „Tineți-vă gura!” le dise pictorul și încep a-și însemna colorile următoare: „Vênêt, galben, cafeniu, are să iasă un tablou minunat!” Iși întipări colorile, precum se oglindéză figura celui ce privește în sticlă, și încep să fluire voios un marș de Rosinni.

În fine veni o fată sêracă, se odihni pe mal, punându-și legătura, ce o dusesse pe jos, își plecă fața palidă și frumoasă ascultând spre pădure, ochii îi străluciu de plăcere la auzul paserilor șiși așinti privirea spre cer și mare, mâinile i'se împreunară, cred că se închina. Insu-și nu scia ce simț o cuprinsese, dér eu sciu, că încă după ani, va simți ér șiși va reaminti momentele acele frumoase ale naturii, astfel ca cum le va fi eternizat pictorul cu colorile sale pe hârtie. Rațele mele o urmăriră, până ce îi sărută aurora alba-i frunte.

Lalla.

Luni s'au imbarcat în portul Galați înoă 40 de rezerviști greci destinați pentru lagărul dela Larissa, din Tesalia.

Diarul „Galații” aduce de altă parte scirea, că bogătașii greci din Brăila au pus la dispoziția guvernului grecesc mai multe vapore pentru transportarea de trupe și munițiuni.

Immormentarea lui A. Lahovari.

Publicăm mai la vale încă două dintre discursurile ținute cu ocaziunea immormentării ilustrului bărbat de stat Alexandru Lahovari, unul ținut în percursul cortegiului pe o piață publică a Bucureștilor și altul rostit la grôpă.

Pe piața, unde se încrucișeză calea Victoriei cu Bulevardul, d-l V. Dimitrescu a rostit în numele studenților universitarii de pe o tribună improvisată următoarea cuvântare:

În ziua de 16 August a anului 1841, în casele d-lui N. Lahovari era o mare veselie. Acastă veselie, era provocată de un mare eveniment, căci eveniment este atunci când într'o familie se născă un fiu, care ajutat de tradiții, educație, cultură distinsă și mai cu sêmă un spirit superior, era menit să pună pe frontispiciul țerei emblema conducătoare a acolora, carî doresc cu sinceritate propășirea unei țeri.

S'ar puté dice, ce nepotrivire a sôrtei, în anul 1841 numai într'o casă veselie mare și ad' doliu pe o întregă țără. — E foarte natural: vlăstarul răsărit în R.-Velea a devenit pom fructifer, din pomele lui s'au induloit moravurile unei națiuni, ér pe trunchiul său puternic s'a sprijinit atâtea timp edificiul nostru național.

Totă țera este în doliu, dela Severin la Dorohoi și dela Dunăre până peste Carpați se simte jalea care a produs mórtea lui Al. Lahovari. — Dér noi tinerime studiosă, noi care avem nevoie de exemple de imitat, noi am perdut în persôna lui Lahovari un exemplu de cinste constantă, un caracter ferm și decis, o inimă care bătea românesc, unul din acei carî nu promisea binele fără a-l face, oi îl făcea fără a-l promite; toate aceste calități unite cu o elocință care a făcut fala tribunei române, făceau din Al. Lahovari idolul tinerimei.

Nu putem decât să deplângem dispariția a unui din stâlpii fundamentali ai acestei țeri, a omului pe care ni-l figuram ca pe stejarul dela munte, pe care vântul nu-l elatină, furtunile nu-l îndoie, dér pe care numai trăznetul morței l'a putut dobori.

Ca membru în comitetul național studențesc, e de datorie mea să amintesc faptele patriotice ale lui Alexandru Lahovari; să regret dispariția sentinței credincioase a Dunărei din 1882, și decât ađi mórtea ni l'a răpit ne rămâne ceva:

Pe valorile Dunărei, cari vecinic vor murmura acest mare nume, va pluti vecinic o barcă tricoloră având ca pânză conducătoare, iubirea acelui țerm, pe care el a sădit-o în inimile noastre, ér ca ancore protectoră amintirea rivnei, pe care el a pus-o în lupta pentru apărarea ei.

Decă ne raportăm la lupta pentru frații noștri subjugați, n'avem cuvinte spre a exprima regretele noastre pentru pierderea aceluia, care fără paradă de patriotism intervenea în favorea lor pe atunci, când dânsii nu-și găseau ospitalitate în România liberă; nu putem decât admira unicul ministru de externe, care dotat cu o inimă, care simțea „românesc” și-a plecat auzul și îi s'a indoișat inima la gemetele desperate ale condamnaților din temnițele ungurești.

Ultimul lui act, ca ministru, a fost eliberarea lor, sfêrșit glorios și mare, demn de marea lui figură și care va rămâne imprimat cu litere de aur în cartea istoriei.

Noi membri ai comitetului național studențesc, reprezentanți ai întregii studențimii universitare, adêno mișcați de mórtea lui Al. Lahovari, am venit să exprimăm regretele noastre unanime.

Decă mórtea a fost crudă, răpindu-l

în flôrea vârstei și lăsându-ne cu jalea în inimă, avem o singură consolare, e că decă dânsul s'a dus, ne rămâne patrimoniul marilor lui fapte cari nu se pot uita, căci sunt strins legate cu istoria acestei țeri și cât timp va exista o Românie atât timp va trăi această mare figură a României moderne.

La mormânt a vorbit cel din urmă, foarte mișcat, d-l Take Ionescu, amic și coleg de odinôră al răposatului. Êtă discursul său:

„Jahnica adunare!”

Tovarășii de luptă mi-au dat mie neprețuita cinste de-a spune vorba cea din urmă la grôpa lui Alexandru Lahovari. Am primit-o cu smerenie, cu smerenie fiind-că numai un glas ca al lui ar fi putut să se rostescă cum se cuvine la un astfel de mormânt, cu smerenie, fiindcă nu uit cêsul hotărîtor al vieții în care el m'a îndrumat.

Pe el, mai fericit decât alții, sôrtea l'a scutit de durerile inoalei. Din ziua dintâiu el a știut de ce parte trebuia să-și pună comorile de minte și de inimă și care-l înzestrăse firea, ca să slujescă mai bine și adevărului și țerei. Trei-deci și doi de ani stat'a el neclintit, căci trei-deci și doi de ani au trecut de când pentru întâia ôră a fulgerat glasul lui puternic, și așa a fulgerat încât de a doua ôi a și fost osândită de stăpânirea de atunci tribuna Ateneului la care Lahovari se suise. Trei-deci și doi de ani a fost el la locul de primejdie și în această lungă lungă vreme nici-odată n'a șovăit, nici odată nu s'a desnădăduțit, nici o clipă nu s'a îndoit. În timpuri de slavă ca și în cêsurile cele negre, mâinile lui sdravene au stat așa de înțeleștate pe stégul conservatismului român, încât consciința publică nu mai pôte să deosebescă stégul din stegar, și astăzi lacrimile care ne podidesc curg și pe unul și pe altul.

La Alexandru Lahovari, ca la cei aleși, persôna era jertfită partidului. Êr partidul era la el fără milă ingenunchiat dinaintea țerei. De aceea atunci când a venit vorba, că Alexandru Lahovari fusese, l'au plâns totți, și cei care îi dusesse la isbândă și cei în contra cărora se rêsboie. De aceea sicriul acesta se scobôră în pământ stropit de lacrimi românești nu numai din tot cuprinsul regatului, dér de pretutindeni pe unde calcă picioare de Român, și de dincolo din locurile pe cari ca un brau le înconjôră munții, și de departe din ținuturile pe cari le scaldă valorile de smaragd ale Adriaticei și ale Arhipelagului.

Făptura totă și-a juruit-o Alexandru Lahovari pentru binele obștesc. Și era făptură, făptura lui Alexandru Lahovari!

N'ëm să înșir aici faptele lui cele mari. Ele stau tipărite pe fiă-care fôe din cartea istoriei, fără ele istoria celor trei-deci de ani din urmă nu se pôte scrie.

Imi stă înainte acum numai Alexandru Lahovari, maestrul vorbeii. Ce maestru!

Nimeni, nimeni înainte de dânsul și de sigur nimeni după dânsul, n'a slăvit și nu va slăvi graiul românesc. Cât va trăi limba această, vor trăi și cuvintele lui. În ele strănepoți de nepoți d'ai noștri vor găsi întotdeauna ca și noi, nu numai numele celui mai curat și mai luminat patriotism, dér și modelele cele mai desevêrșite de frumșețe. Căci nimeni n'a tâlmăcit gândirea românească în icône mai mărețe decât dânsul, nimeni n'a îmbrăcat-o în podobe mai bogate și mai strălucite.

Îl vor ceti urmașii noștri, îl vor admira, se vor însufleși dela dânsul, dér nu-l vor cunoșce. Căci ceea ce era mai mare și mai frumos în elocința lui, era el. Era omul frământat de patimă, de patima nobilă a binelui, dar de patimă. Era omul, pe care atât îl mistuia para cea nestinsă, încât vorba lui dogorea. Era omul mânat de acea putere tainică, care pe cei ca dânsul îi smulge din frământările vieții trupesci, și-i ridică în sferă așa de înalte, în cât pentru ei orizontul se confundă cu in-

finitul și se simt deja întrați în armonia universală.

Acesta s'a stins pentru tot-deuna.

S'a stins pe neașteptate, decă-i numărăm zilele; nu însă decă-i pîtrundem firea. Minunea nu este că a perit Alexandru Lahovari, minune este, că n'a perit mai de mult. Trei-deci și doi de ani el n'a trăit viața unui om, el a trăit viața unui neam. În peptul lui cel vast nu s'a ridicat numai furtunile care încap într'unul dintre noi, în el au viscolit uraganele, care au cletinat România întregă. Și decă este adevărat că din aceste uragane națiunea a eșit și mai mare și mai voinică, ca să pornescă înainte spre ursa ei, tot așa de adevărat este, că calcă pe cadavre. Așa zăce ilustrul nostru prieten. Molohul războiului, care cere pe cei mai viteji ca să asigure isbânda nu este singur. Tribuna își are și ea Molohul ei.

Intr'una din cele mai frumoșe vedenii ale lui, Alexandru Lahovari ne-a arătat sabia glorioasă a României, în vârful căreia stă o picătură de sânge. În acele mărețe cuvântări, cu care de atâtea ôri el ne înălța sufletele și ne făcea să ne simțim și mai tari și mai mândri, erau nu picături, erau șirôie de sânge.

Așa, ôi cu ôi, ceas cu ceas, jertfă mereu reînviată pe altarul Patriei s'a mistuit, ceea ce Dumnezeu pusese în această țără. Mult, mult trebuie se fi fost, decă a ținut atâtea.

Așa s'a sfêrșit tovarășul nostru pe câmpul de onore, și nu fără să soie. În cea din urmă din admirabilele scrisori pe care le trimetea din exilul la care-l silise bôla, celor cari să năzuesc să calce în urmele lui și d'abie se dăresc de umbra uriașului, în mijlocul sfaturilor celor mai înțelepte de-odată condeiul lui cel energic se opreșce și lăsa să'i scape amăritele cuvinte: cine scie, decă vom fi și mâne. Fără de legătură vedută cu gândirea lui prezentă, eou misterios al glasului vecinic care îl chema.

În fața sôrtei nemilôse care ne-a pus-tiit casa, să ne mângâiem cu gândul, că numai cu morți ca a lui să dospesce viața neamului, și împreună cu poetul „să ne plecăm frunțile dinaintea marelui ziditor, care a vrut să tipărescă în el o urmă și mai vastă a spiritului său Creator”.

Fiă-i țărina ușoră”.

SCRILE ŢILEI.

— 19 (31) Martie.

A patra conferință publică în sala festivă a gimnasiunii române din Iou o va ține Dumineca viitoare d-l profesor *Jordan Popovici*. D-sa va vorbi despre electricitate în genere și aplicațiunile ei.

Proces de presă. Eri s'a pertractat înaintea cîrții și jurați din Clușiu pentru a doua ôră procesul de presă, ce a fost intentat „Tribunei” pentru un articol scris din incidentalul serbarilor milenare și publicat în nr. 66 din anul trecut sub titlul „Biserica și scôla”. La pertractarea dintâiu au fost osindiți d-ului *Balteș* ca responsabil pentru redacția și *Marschall*, ca responsabil pentru tipar. Față cu cest din urmă însă judecătoria a aflat, că verdictul curții cu jurați a fost eronat și a anulat această parte a verdictului, ér Curia a ordonat nouă pertractare, ce s'a și ținut eri. La această pertractare, jurații au declarat vinovat pe d-l *Marschall*, ér tribunalul l'a osindit la 50 fl. amendă, 19 fl. spese de proces și 100 fl. subtragere din cauțiunea foii. Apărator a fost d-l *Dr. Man*, candidat de avocat, pe care „K.-r.” îl injură pe cuvânt, că nu s'ar fi ținut strict de apărare, făcând „politică de naționalitate” și „declarațiuni în numele Românilor”. Ba foia ungurească exprimă convingerea ei, că și verdictul curții cu jurați numai pentru aceea a fost astfel (adeacă osinditor), fiind-că *Marschall* a fost considerat ca „*Strohmänn*”. Această mărturisire a foiei ungurești e prețioasă, căci arată însăși, că jurații unguri nu sunt conduși numai de starea faptică a lucrului, ci și de considerațiuni proprii ale lor. O asemenea mărturisire din partea unei foi guvernamentale ungurești exprimă mult!

„Munkácsy la episcopul Pavel“. Sub acest titlu publică „M.-g.“ scirea, oă de-orece pictorul ungar Munkácsy, în urma recomandării medicilor de a schimba aerul, și-a exprimat dorința de-a petrece la vre-unul din stabilimentele balneare din Ungaria, I. P. S. S. episcopul gr. cat. din Oradea-mare Mihail Pavel imediat, aflând despre acesta, a invitat prin telegramă pe pictorul ungar să vină la baile sale dela Stăna de vale. Probabil, ține foia ungară, că Munkácsy va primi această amabilă invitare a episcopului.

Deputați din cler pentru sinodul arhidiecezan din Sibiu. Am reprodus lista deputaților din cler pentru sinodele episcopale dela Arad și Caransebeș. Acum e, după „Tel. Rom.“, și rezultatul alegerilor pentru sinodul arhidiecezan, cu excepțiunea cercului Turzii, de unde încă nu e cunoscut rezultatul alegerilor. Anume au fost aleși: 1) Cercul Sibiu: Dr. Ilarion Pușcariu, arhimandrit vicariu archiepiscopesc. 2) Cercul Săliște: protopresb. Dr. Nicolae Maier. 3) Sebeș: adm. prot. Sergiu Medean. 4) Cercul Alba Iulia: protopresb. Nicolae Ivan. 5) Cercul Deva: protopresb. Ioan Papiu. 6) Cercul Hațeg: adm. protopresb. Avram Stanca. 7) Cercul Iliia: protopresb. Avram Păcurariu. 8) Cercul Geoagiu: capelanul Oi. Oprea. 9) Cercul Zărand: protopresb. Vasile Damian. 10) Cercul Abrud: protopresb. Romul Furdul. 11) Cercul Cluș: protopresb. Tului Roșescu. 12) Cercul Deș: protopresb. onor. Tit Gheșja. 13) Cercul Bistrița: protopresb. Simeon Monda. 14) Cercul Târnava: ases. Mateiu Voileanu. 15) Cercul Sighișoara: ases. cons. Zacharie Boiu. 16) Cercul Brașov: protopresb. onor. Vasile Voina. 17) Cercul Bran: protopresb. Traian Meșianu. 18) Cercul Treiscaune: protopresb. Demetriu Coltofean. 19) Cercul Făgăraș: protopresb. Iuliu Dan.

„Crisana“, institut de credit și economii în Brad, a realizat în anul trecut un profit curat de 9398 fl. Din acesta adunarea generală din urmă a votat dividendă acționarilor 12%. Pentru scopul de binefacere 1210 fl. Anume: Fondului gimnazial din Brad 500 fl.; fondului protopresbiteral Zărand 300 fl.; Bisericii gr. or. din Brad spre scopuri școlare 200 fl.; la dispoziția direcțiunii gimnaziale pentru ajutorarea elevilor săraci 100 fl.; pentru procurarea de rechizite școlare pe seama școlilor confesionale din tractul Zărand 50 fl.; în fine la dispoziția directorului pentru ajutoare 60 fl. — Institutul, care s'a înființat cu un capital social numai de 22,600 fl., se află în cel mai frumos progres.

Transferare. Judele dela tabla reg. din Târgul-Mureșului, d-l Alexandru Onaciu, a fost strămutat la Curia reg. în Budapesta, ca judecător suplent. Acestă transferare e a se considera deci ca o înaintare.

Teatru german. Publicul nostru e obișnuit s'eu se simte mai mult atras la teatru prin novități. La o piesă, pe care a audiat'o și o cunoștea, mai greu se decide a o vedea și audia din nou. Acestă am putut'o observa și aseră la operata comică de Lecocq „Giroflé-Giroflé“, cu toate oă orî cui i-ar fi făcut plăcere reprezentăția viașă și bine esutată de erî.

Solistii toți foarte buni. Corul e mai slabuț. D-ra Eibenschütz, care cântă întotdeauna olar și precis și nu detonează nici odată, ne-a surprins și aseră c'un o înalt, pe care l'a scos cu o putere și claritate, care pe-o scenă mică ca cea dela noi rare ori se aude. Un imponent Mourzouk ne-a prezentat d-l „Minich“ atât ca bariton, cât și ca înfățișare, er d-l Rochel face cu voce-i mlădișă de tenor din ce în ce tot mai mari progrese.

Măne, Joi, teatru va rămâne închis, er Vineri se va da drama „Asra“ de Philippi, erăși o novitate.

Școala de cadeți din Sibiu.

(CONCURS.)

Comanda școlii de cadeți dela infanteria din Sibiu ne trimite spre publicare următorul concurs pentru anul școl. 1897/8:

Cu începerea anului școlastic 1897/8 vor fi primiți la școala de cadeți din Sibiu: în cursul I 30—50 elevi.

În cursul II, III și IV numai atât aspiranți vor fi primiți, câte locuri vor fi disponibile.

Condițiunile de primire mai detaliate se pot oăpăta dela comanda sus numitei școli în limba germană și maghiară în preț de 20 cr.

Aci se vor arăta condițiunile numai în general. Aceste sunt următoarele:

1) se recere, ca respectivul aspirant să fiă cetățen austriac ori ungar.

2) să aibă aptitudinea corporală recerută.

3) un trecut nepătat (putare multă-mitōre morală.)

4) să fi împlinit etatea minimală și să nu fi trecut peste cea maximală.

5) o calificățiune corespundătoare.

6) obligamentul, că își va procura pe sepele proprii obiectele de ajustare prescrie.

7) solvirea regulată a didactului.

8) datorita de a servi peste timpul obligat de serviciu.

Etatea minimală și maximală pentru ori ce școlă de cadeți dela infanteria pentru cursul: minim: maxim:

I	14 ani	17 ani
II	15 „	18 „
III	16 „	19 „
IV	17 „	20 „

Etatea se socotesce dela 1 Septemvre. Pentru primirea în anul I se cer însă neapărat 14 ani. Asentarea și depunerea jurământului de cătră aspirant se va întâmpla numai după absolvirea școlii de cadeți.

Calificățiunea corespundătoare, aspiranții au de a și-o dovedi prin aceea că vor acude la petițiune testimoniile școlare și prin depunerea unui examen de primire. Aspiranții cari voese a fi primiți în cursul prim trebuie să arate, că au absolvat a patra clasă gimnazială ori reală la o școlă publică s'eu investită cu dreptul publicității, cu un rezultat cel puțin „îndestulitor“.

Cu clasele școlilor medii sunt considerate de o potrivă și școlile civile organizate pe baza art. de lege XXXVIII din 1868, deci calificățiunea se pōte dovedi pentru intrarea în școala cadeților și cu testimoniile dela aceste școle.

Esamenul de primire în școala de cadeți se estinde asupra următoarelor obiecte:

Limba germană, aritmetica și algebra, geometria, geografia, istoria și caligrafia, și adevă în acea estindere, în care se propun în clasele de jos ale unei școle medii.

Primirea în cursul II, III și IV-lea se pōte face numai, dacă la esamenul de primire se vor dovedi și cunoștințele acelor obiecte de studiu militare teoretice și practice, care se propun în cursurile inferioare.

Esamenul de primire se va ține dela 12—16 Septemvre și este a se depune în l. germană.

Fată cu aspiranții, cari vin dela școle cu limba de propunere negermană, se va pune la esamen și această împrejurare în cumpănă spre facilitarea esamenului; bine înțeles însă, că aspiranții trebuie: 1) să corespundă în limba lor maternă postulatelor de mai sus. 2) Să fiă în scriere și vorbire atât de tari în limba germană, ca să pōtă urmări și înțelege prelegerile și 3) trebuie să satisfacă tuturor celorlalte recerinte științifice prescrie.

Didactul este:

a). Pentru fii oficerilor de toate armele, ai preșților și funcționarilor militari, ai sub-oficerilor, ai gaștilor militari neimpărțiți încă în nici o clasă din statul activ de pensiuie și de invalidi — se va solvi anual o taxă de 12 fl.

b). Pentru fii oficerilor în rezervă, ai oficerilor, cari sunt puși în neactivitate apoi pentru fii funcționarilor de curte și de stat se va solvi o taxă anuală de 80 fl.

c) Pentru fii tuturor celorlalți cetățeni austriaci s'eu ungarî se va solvi o taxă anuală de 150 fl.

Fia-care aspirant primit în școala de cadeți, instruit acolo și după absolvirea școlii intrat imediat în serviciul ôstei este conform prescrierei legii militare dator a servi în armată pentru fia-care curs al școlii încă un an peste timpul obligat de serviciu.

Cererile de primire sunt a se înainta mult până în 15 August la comanda școlii subsemnate.

La petițiune sunt a se acude:

- 1) Testimoniul de botez.
- 2) Atestatul de indigenat.
- 3) Atestatul medical.

4) Atestatul de vaccinare (acesta numai atunci e de lipsă, decât vaccinarea nu se documentează în atestatul medical).

5) Testimoniul de participare pentru anul școlar trecut și testimoniul de pe semestrul I și II al anului școlastic curent.

6) Atestatul de moralitate (acesta numai atunci, decât în testimoniul școlastic nu este indicată purtarea mulțumitoare morală s'eu decât intrarea nu ar urma imediat diutr'o școlă publică).

Cererile necomplete s'eu întârțiate nu se vor lua în considerare.

După începerea anului școlastic, în 15 Sept., nu vor mai fi primiți aspiranții.

Comanda școlii de cadeți ces. și reg. de infanteria din Sibiu.

Varietate.

Vitōrea esposițiā dela Paris. Se vorbesce, că la esposițiā cea mare din Paris, ce se va arangia în 1900 va fi un glob, gol pe dinăuntru, cu un diametru de 150 metri. Curioșii vor putea face pe acest glob ocolul lumii într'o jumătate de oră. Globul va conține, înfățișând în mic, toate curioșitățile, pe care le putem afla în diferitele ținuturi ale Europei, Africii, Asiei, Americii și în Oceane. Vor fi pe glob reprezentate cele cinci părți ale lumii. Omul va pute vedea pe acest glob cu o singură aruncătură de ochi industriile tuturor națiunilor civilizate s'eu sălbatică, va putea să vadă pe locuitori în portal obișnuit al fia-cărei țări, vedându-și de munca lor zilnică.

Două drumuri de fier electrice, fiind anume întocmite, vor circula înăuntru sferei. Mai multe galerii circulare supra-puse înăuntru sferei vor pune pe vizitator în poziția de a pute examina de aproape diferitele părți ale globului pământesc, ce vor fi reprezentate prin picturi foarte frumoșe făcute pe învelișul metalic. Lumina și ventilația, care au mare rol, vor fi asigurate și anume lumina va fi cea solară, care va pătrunde înăuntru prin deschidături speciale, și ceea a lămpilor electrice, er pentru aerisire s'a făcut o întocmire din cele mai ingenioșe.

Primul tablou, care va fi văduț de spectatori va fi Parisul, care ocupă el singur partea de jos a sferei. Viața parisiană întrégă, va fi acolo reprezentată în scenele ei cele mai diferite și mai interesante pentru a da o idee exactă despre existența ei activă. Pe urmă călătorul va trece foarte ușor din Paris în Londra, trecând prin famosul tunel pe sub „la Manche“.

Drumul de fier electric duce pe vizitatori până în catul al doilea, unde se deschid o mulțime de tablouri panoramice, reprezentând cōstele Engliterei, vestita Tamisa cu navigația sa activă, și Londra cu toate minunile ei. De aci călătorul va fi dus ca fulgerul în Rusia.

Aci priveliștea este alta. Se vede vechia cetate Mosova cu Kremlinul, cu nenumeratele-i catedrale cu mulțimea de turnulețe poleite, cu poporul ei de negustori și tot felul de ômeni cu moravurile lor ciudate, cu prăvăliile cu petreocerile țărănești și ale matelotilor. Curând după acesta se arată Siberia.

În fine, tot dus de acest tren, omul va vizita toate celelalte părți ale universului. Va trece în Africa, Algeria și Tunis. Va vedea poporele atât de diferite, ce trăesc în clima arđetōre. Se vor pute vedea toate secretele vietii zilnice și obiceiurile popōrelor din aceste țări. Fauna și flora întregului univers încă vor figura în panorama acesta uriașă.

Din Africa călătorul trece prin Madagascar și intră în Tananariva. După acesta în curând se arată cōstele Americii de Nord, unde se pot vedea orașele ei principale și monumentele uriașe, apoi trecând trenul prin California și Florida, ajunge în America de Sud. Mai departe trenul trece în China și Iaponia, aci se vor pute vedea industriile și artele acestor două țări, odinoră rivale înverșunate.

În sfârșit vine la rând Oceanul și Australia cu minele ei de aur și argint, cu tabloul Melbournei și orașului Sydney.

O panoramă maritimă, arătând vizitatorului corăbiile și vapōrele tuturor puterilor din întrégă lumea, va încheia această călătorie din jurul sferei.

ULTIME SCIRI.

Viena, 30 Martie. Pasagiul din discursul tronului cu privire la cestiunea Cretei e privit, în cercurile politice de aci, ca un avertisment serios adresat atât Turciei cât și Greciei, de a se supune cât mai curând hotăririlor marilor puteri. În cazul, însă, nu numai al unui refus, der chiar al unor șovăiri de natură a neliniști lumea, Europa va lua imediat măsuri coercitive împotriva ambelor State balcanice. Cercurile politice de aici cred, că înțelegerea între marile puteri e deplină și va fi durabilă.

Viena, 30 Martie. „Politische Correspondenz“ află că Regele Carol al României va întōrce, în cursul verei, visita Regelui Serbiei la Belgrad.

Londra, 30 Martie. „Agenției Reuter“ i-se raportază din Cairo, că până acum în Egipt s'au subscris 23,000 tunți șterlingi pentru fondul de rășboiu turcesc. Agenții comitetului din Cairo continuă a colecta în numele Sultanului în toate părțile țerei.

Atena, 30 Martie. După un raport venit din sorginte autentică, ambasadorii puterilor n'au primit încă nici un fel de îndrumare dela guvernele lor.

Atena, 30 Martie. Pentru asigurarea orașelor ocupate de trupele internaționale, admiralii au cerut adă dimișiōnă prin telegrame dela guvernele lor, ca imediat să le trimită încă câte un batalion de câte 600 soldați. Totodată admiralii au hotărît să ocupe poziția Akrotiri.

Üsküb, 30 Martie. Sciri sosite din Scutari spun, că Sērbii, Turcii și Arnăuții din Albania au încheiat între sine o alianță de apărare contra tuturor atacurilor străine.

În apropiere de Tetovo bașibuzucii turci au măcelărit pe toți ôșpeții dela o nuntă sērbescă. Sunt 7 morți și 21 răniți.

Üsküb, 30 Martie. Se țice, că Persia se va ridica contra Turciei, prețindând dela Pōrtă Bagdadul și împrejurimea. Consulul persian din loc a conscri pe toți supușii persi aflători aici.

Salonichi, 30 Martie. În ultimele două zile a sosit nouă armată turcescă din Asia mică și de aici imediat a fost trimisă la granița Greciei. Anume au sosit 5700 ostași, 95 oficeri, 500 cai și mai multe vagoșe cu tunuri și puscii. E bătător la ochi, că încontinuu Turcia își înmulțesc armata, deși are deja la granițe destulă armată pentru de-a pute învinge cu ușurință pe Greci. Se vorbesce, că Turcii se tem de eventuale turburări în Macedonia.

Literatură.

Pentru cei ce voiesc să jōce teatru am scos în broșură separată frumoșă comediă în trei acte Săpătorul de bani, localisată de Antoniu Popp, — e o piesă instructivă, ușoră și foarte potrivită pentru popor. Broșura conține 42 pagini și se află de vânzare la Tipografia „A. Mureșianu“, în Brașov pentru prețul de 12 cr. Trimisă prin postă 14 cr.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

Cursul la bursa din Viena.

Din 30 Martie 1897.

Renta ung. de aur 4%	121.90
Renta de corone ung. 4%	98.85
Impr. cail. fer. ung. in aur 4 1/2%	122.50
Impr. cail. fer. ung. in argint 4 1/2%	100.60
Oblig. cail. fer. ung. de ost. I. emis.	120.50
Bonuri rurale ungare 4%	97.35
Bonuri rurale croate-slavone.	97.50
Imprum. ung. ou premii.	151.—
Losuri pentru reg. Tisei și Segedin.	140.50
Renta de hartie austr.	100.70
Renta de argint austr.	100.70
Renta de aur austr.	122.65
Losuri din 1860.	141.—
Aoții de ale Bancei austro-ungara.	944.—
Aoții de-ale Bancei ung. de credit.	393.50
Aoții de-ale Bancei austr. de credit.	357.25
Napoleonori	9.52 1/2
Mărci imperiale germane	58.65
London vista	119.65
Paris vista	47.55
Rente de corone austr. 4%	100.30
Note italiene	45.—

Cursul pietei Brașov.

Din 31 Martie 1897.

Banconote rom. Cump.	9.45	Vënd.	9.47
Argint român. Cump.	9.41	Vënd.	9.43
Napoleon-d'ori Cump.	9.49	Vënd.	9.51
Galbeni Cump.	5.55	Vënd.	5.60
Ruble rusesci Cump.	126.—	Vënd.	—
Mărci germane Cump.	58.50	Vënd.	—
Lire turcoesi Cump.	10.60	Vënd.	—
Soris. fonc. Albina 5%	100.75	Vënd.	101.75

Holde de arëndat.

Biserica română ortodoxă a sf. Treimi de pe Tocile din Brașov **da în arëndă prin licitație verbală și prin oferte în scris 22 1/2 jugere de pământ de arătura** pe hotarul Brașovului, câmpul de mijloc, brasda 2-a comasat sub Nr. nou 9507 lângă drumul Sânpetruului și o holdă de legumi în câmpul Cârștianului Nr. top. 19953 **pe 6 ani, din 23 Martie st. v. a. c. până în 17/29 Septemvre 1902.**

Licitația verbală se va ține **Duminecă în 23 Martie st. v. (4 Aprilie n.) a. c. la 2 ore d. m.** la numita biserică.

Doritorii de a lua în arëndă aceste locuri au să depună înainte de licitația vadiu de 10% din suma strigărei; tot asemenea și la oferte se va aclude vadiu de 10% dela suma oferită. Ofertele se vor preda subscrisului până în 23 Martie st. v. a. c. la 2 ore d. am.

Condițiunile de arëndare se pot vedé la subscrisul.

Brașov, în 10 (22) Martie 1897.

V. Sfetea,
paroch gr. or.

Deschidere de Magazin.

Am onórea a aduce la cunoscința On. public, că **am deschis în Strada Porții (Căldărarilor) Nr. 54, vis-a-vis de fost Spiultal militar**

Magazin cu Confecțiuni de dame, manufacturi, albituri și mărunțișuri.

Avënd cheltuelile reduse la minimum, cumpărând marfa cu bani gata, sunt în poziție a vinde cu prețurile de fabrică.

Visitatorii magazinului meu vor fi pe deplin satisfăcuți; de aceea mă rog de o cercetare cât mai numărósă

Cu deosebită stimă:

A. ADLER.

1236 2-3

Basilu L. Popovic, MARE DEPOSIT DE MOBILE

Brașov, Strada Vămii Nr. 21.

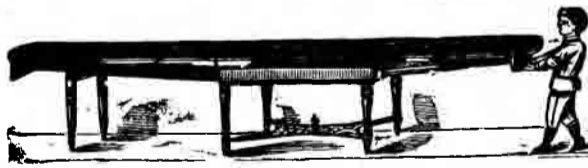
Subscrisul are onórea a aduce la cunoscința On. public, că fostul

Primul deposit de mobile al Consortiului de măsură din Brașov

I'am luat asupra-mi pe propria mea socotelă, și l'am provédut cu diferite **mobile moderne și tapetate,** și anume: mobile de salon, garnituri pentru odăi de mâncare și durmit, divanuri, scaune șifoniere, mese tablouri, oglinzi, precum și un asortiment de scofe de mobile, grădei pentru matrațe și articole necesare pentru decorații.

Primese asupra-mi și lucrări la clădiri portale, aranjamenturi de prăvălii, și tapițerie de mobile, decorații de salóne și odăi, care le esecutez cu gust, prompt și ieftin. La cerere servesc și cu devise de cheltuieli.

De recomandat sunt **mesele mele patent** după cum se pot vedé din figura alăturată.

Principiul meu este a executa comandele prompt, solid și real pe lângă prețuri ieftine.

Rugând On. public a mă onora cu comande, mă subscriu cu distinsă stimă:

Basilu L. Popovic,
măsar de zidiri și mobile.

1222 4-30

O specialitate naturală neprețuibilă este apa minerală alcalin-accidă bicarbonată

Isvorul „MATILDA“ de Bodok,

care după experiențele făcute sau dovedit ca o apă medicinală prea eficace și plăcută, mai ales: **la conturbări de mistuire, maladiile stomacului, a rinichilor, a beșicii udului și ale organelor respiratóre etc.**

Borviz de primul rang

care prin limpezitatea sa rară și prin conținutul seu mare în acid carbonic natural — de un gust și efect prea plăcut și binefăcător — va îndeplini chiar și pretensiunile cele mai delicate, ca cum nici o altă apă minerală.

DEPOSIT PROPRIU în Brașov: strada Căldărarilor Nr. 68, în Sibiu, Sighișóra și în Alba-Julia: la D-l I. B. Misselbacher sen., în Cluj: la Segesváry és társai, în Deva: la Balog Gyula, în Oreștie: la Németh János.

Cu tótă stima:

Administrațiunea isvorului „MATILDA.“

JOSEF GYÖRGY,

(comit. Háromszék). Bodok. (Transilvania).

Sosirea și plecarea trenurilor în Brașov.

Sosirea trenurilor în Brașov:

1. Dela Pesta la Brașov:

Tr. accelerat: 5 ore 07 m. dimineța.
Trenul de persoane: 8 ore dimineța.
Trenul accel.: 2 ore 9 min. după am.
Trenul mixt: 10 ore 25 minute séra.

2. Dela Bucuresci la Brașov:

Trenul accel: 2 ore 18 min. după am.
Trenul mixt: 5 ore 20 m. după améđi.
Trenul de persoane: 9 ore 8 minute séra.
Trenul accel.: — ore — minute séra.

3. Dela Zărnesci la Brașov: (Gara Bartolomeiu.)

Trenul mixt: 7 ore 44 min. dimineța.
Trenul mixt: 1 ora 29 min. după am.
Trenul mixt: — ore — min. séra.

4. Dela Ch-Oșorhelu la Brașov.

Trenul de pers.: 8 ore 15 min. dimin.
Trenul de persoane: 1 ora 46 m. d. am.
Trenul mixt: 7 ore 12 min. séra.

5. Dela Sinaia la Brașov*)

Trenul de persoane — ore — m. dim.

Plecarea trenurilor din Braș.

1. Dela Brașov la Pesta

Trenul mixt: 5 ore 8 min. dimineța.
Trenul accel.: 2 ore 45 min. după am.
Trenul de persoane: 7 ore 43 min. séra.
Tr. accelerat: 0 ore 0 min. séra.

2. Dela Brașov la Bucuresci:

Trenul de pers.: 3 ore 55 min. dimiu.
Tr. accelerat: 0 ore m. dimin.
Trenul mixt: 11 ore înainte de améđi.
Trenul accel.: 2 ore 19 min. după am.

3. Dela Brașov la Zărnesci. (Gara Bartolomeiu.)

Trenul mixt: 8 ore 35 min. dimineța.
" " 4 " 55 m. după am.
Trenul mixt: — ore — min. dim.

4. Dela Brașov la Ch-Oșorhelu.

Trenul de persoane: 3 ore 1 după am.
Trenul mixt: 8 ore 50 minute dimin.
Trenul de pers.: 5 ore 20 min. dimin.

5. Dela Brașov la Sinaia*)

Trenul de persoane 0 ore — min. séra.

*) Acest tren circulază numai Joia Dumineca și la sêrbători.

A V I S!

Prenumeratiunile la **Gazeta Transilvaniei** se potú face și reînóri și când dela 1-ma și 15 a fiá-carei luni.

Domnii abonați sê binevoiască a aráta în deosebi, când voiesc ca espedarea sê li-se facă după stilul nou.

Domnii, ce se abonează din nou sê binevoiască a scrie adresa lámurit și sê arate și posta ultimá.

Administraț. „Gaz. Trans.“